

L'esdeveniment

Annie Ernaux

Traducció de Valèria Gaillard

Narratives

Annie Ernaux

Va néixer el 1940 a Lillebonne (Normandia). Va publicar la seva primera novel·la el 1974, *Les armoires vides*, i va guanyar el premi Renaudot amb *La place* el 1984. Amb *Els anys* va guanyar-se el reconeixement unànim de crítics i lectors. Se li han atorgat els premis de la Llengua Francesa (2008), Marguerite Yourcenar (2017) i Formentor (2019) pel conjunt de la seva obra.

Valèria Gaillard

(Barcelona, 1973) És llicenciada en Filosofia i en Literatura Comparada. S'ha dedicat professionalment al periodisme cultural i la crítica literària en diversos mitjans. L'any 2018 va ser reconeguda amb el VII Premi Memorial Pere Rodeja. Ha traduït del francès Marcel Proust, Charlotte Delbo, Marceline Desbordes-Valmore i Émile Zola. D'Annie Ernaux, per a Angle, ha traduït *Els anys* (2019), *Memòria de noia* (2020) i *Pura passió* (2022).

«Al mes d'octubre del 1963, a Rouen, vaig esperar durant més d'una setmana que em vingués la regla. Era un mes assolellat i tebi. Em sentia pesada i suada sota l'abric que havia tret massa aviat, sobretot a l'interior dels grans magatzems on anava a fer un tomb, per comprar mitges, esperant que les classes comencessin. De tornada a la meva habitació, a la residència universitària de noies, al carrer Herbouville, encara esperava veure una taca a les calces. Vaig començar a escriure a l'agenda, cada vespre, en majúscula i subratllat: RES.»

Quan Annie Ernaux va quedar-se embarassada als 23 anys va tenir clar que no era el que volia i que a França desfer-se'n era il·legal. En aquest relat, rememora una de les experiències més trasbalsadores i controvertides que pot viure una dona, un esdeveniment que transcendeix el seu cos: l'avortament en una societat que el castigava, ja que era alhora tabú, estigma i delicte.

Amb la seva prosa lúcida Ernaux explora els sentiments de soledat i por que van tenir aquell episodi: com va haver d'ocultar el seu estat als pares, buscar sola les solucions davant la indolència dels seus companys, suposadament progressistes, i esquivar la hipocresia social i el dolor de sentir-se jutjada per tothom, incloent-hi els metges.

Un testimoni minuciós i estremidor narrat amb sinceritat, concisió i honestedat sobre com la societat pot negar la capacitat de decidir d'una dona i la violència física i emocional que això comporta.

«La seva pròpia història, recreada a través de la prosa, s'ofereix als altres, com un document que transcendeix la individualitat a través de detalls íntims.» — Claire Devarrieux, *Libération*

«Exquisidament breu, en aquest llibre no hi ha res precipitat. Ernaux treballa amb una de les lluites personals més doloroses: la metamorfosi no desitjada del seu propi cos i el que li permeten fer amb ell. (...) Universal, primitiva i valenta, *L'esdeveniment* és una obra ferotgement sacsejadora i profundament rellevant, tant per a l'art com per a l'experiència humana. Hauria de ser una lectura obligatòria.» — Catherine Taylor, *Financial Times*

«Pel que fa al tema, poques [obres] podrien ser més inherentment provocadores. I la posició d'Ernaux ho és encara més perquè està descaradament centrada en la filosofia i no tant en la moral.» — Emily Eakins, *The New York Times Book Review*

«Una narració dura, no tan dura però com la sensació de solitud, abandó i incomprensió que viu aquella jove en un moment en què sembla que el temps i la vida s'han aturat, si no fos perquè dins seu porta una cosa que li impedeix tancar els ulls i oblidar.» — José María Plaza, *El Mundo*

«Ernaux (...) escriu amb una precisió clara, controlada, tan vívida com demolidora de llegir, i que connecta el dolor i la indignitat de la seva experiència amb la consciència de classe, el poder i el patriarcat.» — Arifa Akbar, *The Observer*

«L'escriptora ha teixit al voltant de l'esdeveniment una sèrie de qüestions que obliguen a posar en dubte l'eficàcia de les suposades llibertats obtingudes al món modern.» — Giusi Marchetta, *ilLibraio*

L'esdeveniment

Narratives
147

L'esdeveniment

Annie Ernaux

Traducció de Valèria Gaillard

 Angle Editorial